

Víra odhalena

- mluví **Dan Mohler**

Dan Mohler - Faith Revealed

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **05**) © 2015 nove-stvoreni.cz

[Licence](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International
Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní

Dan Mohler - Víra odhalena

1. Jan 5 - hodně jsem o tom mluvil a myslím, že se tam musíme podívat. Ta poslední myšlenka mě opravdu zasáhla. Satan ví, že Bůh stvořil člověka podle Svého obrazu a ví, že lidé mají [Bohem daný] sklon vidět Boha skrze druhé a svým způsobem soudit Boha skrze druhé. Pokud mě Bůh stvořil podle svého obrazu, abych Ho zjevoval a dal mi všechno co má, pak by mělo platit, že když se podíváte na můj život, měli byste být schopni vidět, kdo Bůh je. Je to tak? Ale protože člověk padl a způsobil mnoho zranění, škody a žil sobecky na místo nesobecky - byli jsme pokrouceni, zvráceni. Původně jsme byli stvořeni pro Lásku, abychom žili nesobecky. Je sklon k tomu, pokud lidé žijí určitým [pokryteckým] způsobem, tak to lidé přisuzují Bohu [soudí podle toho Boha]. Dává to smysl? My máme výsadu/čest Ho zjevovat a vyjadřovat - skrze podvolení se a vydání se sama sebe pro Něj a Jeho Království, Jeho slávu tak, aby když lidé budou vidět váš život, aby viděli koho? Jeho.

Není udivující, kolik lidí říká "pokud je toto vše o čem je křesťanství, tak to nechci" ? Nebo: "Pokud takovýhle je Bůh, tak o to nemám zájem. Pokud toto je církev, tak tam nejdu..." A oni vidí/posuzují všemohoucího, neomylného, neměnného, úžasného Boha skrze přirozenost padlého člověka. Jediný způsob, jak vidět Boha je skrze Ježíše. Amen? Buďme na chvíli osobní.

Pokud Ježíš opravdu přišel a udělal, co toto evangelium říká, že udělal, co to vypovídá o tom, jak nás vidí Otec? Co to vypovídá o hodnotě jakou pro Něj máš? Pokud Jeho nevinný Syn opravdu přišel zemřít pro tebe, když tys žil v padlé přirozenosti, dychtil jsi, žil jsi sobecky, bez Lásky - a přesto Ježíš přišel na Zem, aby tě přivedl zpět k Otci, co to říká o Otcově postoji k tobě? Musíte to brát osobně. Skutečnost, že Ježíš přišel skrze lůno ženy a řekl "Ano já půjdu" - co to vypovídá o vaší hodnotě před Bohem? To je velké. A my přitom vidíme svoji identitu/kdo jsme skrze život a podle toho, jací lidé jsou a nejsou a obvykle od určitého věku již nejsme nic jiného, než výsledek toho, skrze co jsme prošli. {Já chci být skrze Něj.} Chápete jak osobně musíme brát toto Evangelium? Bible je Lásky, je to vztah, není to Kniha, kterou byste si měli zapamatovat a citovat, není to jen něco, z čeho kážeme v neděli.. Je to kdo a co jsme, kým jsme se stali. Je to Bůh a já v Něm a On ve mně. Tam vidím, proč jsem vůbec na této planetě a vidím, že Bůh je milující, stvořil mě ke Svému obrazu a když člověk padl, tak Bůh nepadl. Když se člověk změnil, tak Bůh se nezměnil. Poslal Svého Syna, aby nám ukázal pravdu - On je pravda, aby nás přivedl zpět k pravdě.

Jsou pro každého z nás otevřené dveře, abychom se skrze Ježíše mohli vrátit k Bohu? - Co to vypovídá o vaší hodnotě pro Boha? Co to vypovídá o vašem smyslu/účelu? A my dovolíme, aby něčí zlá slova, zlé a hříšné činy změnil to, kdo jsme, když všemohoucí Bůh říká, že ty věci vůbec nesouvisí s tím, kdo jste? To souvisí s tím, čím se člověk stal skrze hřích. Neberte to osobně/nepřisvojte si to, berte Jeho osobně. Chápete?

Vidíte, že věřím tomu, co vám říkám? Víte proč? Protože vám právě přečtu Písmo. 1 Jan 5:14 - Kdo z vás si je rád jistý? Je nepříjemné být si nejistý. || Víte co myslím? Navenek se smějete, vevnitř umíráte a podobné situace? Cítím ve svém srdci, že někteří z nás vůbec neví, co to opravdu znamená "být si jistý", protože si s námi život pohrává jako s listím ve větru. "Cokoliv bude, bude, a my se pevně držíme a říkáme Ó Bože. A doufáme že dnešek bude lepší, než včerejšek a bude se dařit lépe.. a někdy vám přijde, že za tím vším je Bůh". - Co když jen máme krizi identity? Co když jsme jen podvedeni a nevidíme, kdo opravdu jsme? A co když jakmile uvidíme, kdo skutečně jsme, se to všechno změní? Sledujte.

Někteří lidé si myslí, že jistota/smělost je pýcha nebo arogance - to není pravda. Pýcha je, pokud se domníváte něco mimo Boží Slovo a bez porozumění se tím vytahujete... [na rozdíl] - Pokud On je moje motivace, pokud najdu pravdu v Něm, když vidím, kdo jsem v Něm a začnu to vyhlášovat a žít - kdo ví, že tohle je správně? - Že to není pýcha? Když zde směle stojím usmívám se a říkám Bůh mě miluje, jak mě miluje - kdo ví, že si to nevymýšlím, že to není jen domněnka, protože "Tak Bůh miloval svět, že poslal Svého Syna". Co vy na to? Proč s Ním nesouhlasit a neříct

hurá (yay)? Takže to nejsou domněnky, pokud vyhlašuji, co Bůh již prohlásil - když souhlasím s tím, co Ježíš zjevil, nikdy nemůžu být troufalý, jediné sebejistý. Pokud vidím, že Ježíš sedí na trůnu milosti po Boží pravici, a já můžu směle vstoupit - to je jako s jistotou přijít do Jeho přítomnosti a přijmout pomoc v čas potřeby. Proč? Protože rozumím cestě, po které vstupuji, rozumím, že je Boží vůle, abych tam byl, protože je tam Ježíš, který mě reprezentuje Bohu a Boha mně. Takže když rozumím těmto věcem, dává mi to velkou jistotu.

Cítím ve svém duchu, že pro mnoho z nás je čas začít žít v jistotě a přestat se držet nějakých metod, snahy citovat něco.. Je to o tom prostě říct "Děkuji", když se nikdo v celém světě nedívá, když jste sami a jste jen vy a Ježíš a obvykle cizincův hlas - a jen jste pohlceni tím, co On zjevil skrze Svého Syna a cizincův hlas je na tom místě pohlcen a vaše identita je obnovena/uzdravena a napravena. Jen začnete říkat "Díky za to, že mě miluješ, že nejsem, čím se mě život snaží udělat. Nejsem jaký se cítím, jsem takový, jakého mně zjevuješ skrze Ježíše. Mám cenu a jsem vzácný v Tvých očích, máš pro mě vůli, dobré a laskavé úmysly, moje budoucnost je s Tebou, Ty jsi důvod, proč existuji a můj život je v Tobě. Díky, že mě miluješ, Otče." - Opravdu by to změnilo váš život, pokud byste tam zůstávali. Většina lidí se tak nemodlí, modlitby většiny lidí, se kterými mluvím, jsou o tom, co potřebují. Nemodlí se to, co jsou skrze Něho.. Většina lidí se modlí problém.

Víte, že bychom vždy měli být zaměřeni na Něj? V bitvě jste zaměřeni na vítězství, v hříchu na milost, která je větší. "Milosrdenství vítězí nad soudem". Rozumíte? Vždy být zaměřeni na Boha - i když nevidíme všechny věci pod našima nohama, vidíme Ježíše. On říká "nezaměřujte se na to, co je špatně, ale zaměřte se na to, co je správně". || Pokud vidím Ježíše přestože ta věc se zatím nesklonila, tak pokud vidím Ježíše, pak co dělám dělám z pozice vítězství namísto problému. Pokud je mojí motivací ta věc, která se nechce poddat, vždy se modlím z pozice prohry. Dává vám to smysl? Začínám to teď vidět víc a snažím se vysvětlit, co vidím. Myslím, že takto osobně žiji a proto mám tu milost toto sdílet. Není to něco, čemu nutně rozumím, ale žiji to. Ale víte, co myslím tím "Modlit se modlitby založené na strachu, modlitby motivované problémem?" - To udělá z Písma mechanickou věc. Písmo se stane mechanickým. Je zde často velice tenká linie. Já ve svém životě přistupuji z pozice vítězství, i když je rozpoutané celé peklo. - Protože jsem zapečetěn - Duch Svátý je ve mně, Otec mě miluje, Ježíš je Pán a vstal z mrtvých. I když všichni na Zemi mě budou nenávidět, On mě miluje. || Jsem přijat v Jeho milovaném. Jsem moc přijatý. :) || Zajímá vás, zda tomu opravdu věřím? Mě taky zajímá, zda tomu věříte se mnou.

Neuvědomujeme si, jak moc jsme ovlivňováni přirozenými věcmi, které se mění. Neuvědomujeme si, jak se snažíme použít všechno naše křesťanství, abychom ovlivnili přirozený život, namísto, abychom zjevovali nadpřirozeného Boha uprostřed přirozeného života. Všechna moje snaha by měla být Ho vyjadřovat, ne Ho mít jen na to, aby přišel a spravil věci a pohnul věcmi. Skrze tlak a skrze zkoušku jste zmáčknuti a ukáže se, co je opravdu ve vás a kdo opravdu jste. Takže sem s tím, co říkáte? Zmáčknot, ať přijde nějaký tlak.. Většina z nás říká "Né, takto nemluv, už mně to stačilo." A ukazujeme tím, že jsme v tlaku neobstáli dobře.

Toto je skutečnost. Toto je vnitřní zjevení skrze vybudovaný vztah a já se v Kristu stanu kým jsem stvořen, abych byl. Je to skrze osobní čas s Ním, skrze rozmlouvání s Ním, skrze čtení Slova a brání ho osobně, skrze vyjadřování Bohu kým jsem díky Němu a děkování Mu za to. - Buď neustále žiji v této sféře a nebo se navenek snažím být křesťan a řešit věci "správně" a říkat "správně" věci a přesto ve vnitř trpím, bojím se a starám se. - Tj. nevěřím, že Ježíš kvůli tomuto zemřel a vstal z mrtvých. Já věřím, že On zemřel a znovu vstal, aby mně dal původní hodnotu, kterou jsem měl, než Adam jedl z toho stromu. Zemřel, abych poznal, co on znal, než jedl z toho stromu. Zamyslete se se mnou - můžu žít to, co Adam žil před tím, než jedl ze stromu. Protože pokud mě Bůh nesoudí za jezení ze stromu, tak milosrdenství zvítězilo nad soudem a já mám původní hodnotu/význam a můžu mít s Bohem Otcem vztah, který Adam měl před hříchem. Takže v čem spočívá moje identita? V čem spočívá moje existence? V neselhávajícím neměnném Bohu,

který mě pouze miluje.

Všimněte si - nemůžu udělat nic, co by způsobilo, aby mě Bůh více miloval. To je tak osvobozující. Nemůžu nijak způsobit, aby mě miloval víc, tak proč se nerozzáříte, nesetřete pot a nepřestanete tolik usilovat o to, aby vás miloval? - On vás miluje, On je Láska. Sledujte. - Nemůžete udělat nic, aby vás miloval méně. Někteří z nás to potřebujeme slyšet, protože si sebou neseme věci a neodpouštíme sami sobě, přestože Bůh nám odpouští. Ale někteří z nás potřebují slyšet, že nemůžete způsobit, aby vás miloval víc. - Abyste se přestali tolik snažit a nechali se prostě milovat. Kdy Mu prostě řeknete "Děkuji Ti za to, že mě miluješ skrze svého Syna". Je to skrze Ježíše. Takže ještě jsme se nedobrali k té jistotě, ale zkusíme to.. Zde je toho tolik.

1. Jan 5:14 - A toto je ta smělá důvěra, kterou máme - ke komu? Všimněte si co se tam říká - "k Němu" - vidíte, kde je vaše důvěra? Není nikdy ve vás ani v ostatní, je v Něj. Proto je důležité vidět Jeho vzájemně i v ostatních. Důvěra je v Něj. Víím, že nemáte věřit tělu, ale jste vedeni Duchem? Žijete podle Ducha? Žijeme tak vydaným způsobem, nesobecky - způsobem, kdy k naše srdce jsou čistá před Bohem a čistému jsou všechny věci čisté? Hádám, že byste mohli začít mít důvěru v Krista v nás? Hádám, že to z nás dělá Tělo, díky čemuž můžeme být jedno a podobně? Někdy se tolik bojíme Těla a lidí, protože jsme viděli tu bolest a zapomínáme, že Bůh nás může proměnit a učinit silnými. Kdo ví, že Kristus v druhém může povzbudit můj život tak, jako Kristus sám může povzbudit můj život - pokud je to Kristus v tom člověku? My se bojíme, viděli jsme tolik lidských selhání, že se bojíme dát naši důvěru v Něj v ostatních. Ale důvěra je v Něj. Dostaneme se na toto místo vydání se? Budeme poddáni? Když se rozejdeme, bude Ho každý z nás hledat na skrytém místě jako nikdy předtím? Hádám, že pak ponese jiné ovoce.

Nevím jak to přesně vyjádřit. Pokud bych udělal průzkum, je zde mnoho lidí, kteří se cítí zranitelní. To znamená, že vaše identita je ve vás [samotných] - máte pud sebezáchovy, jste v režimu "přežít" a neuvědomujete si to. Není to špatná věc - neuvědomujete si to, prostě si myslíte, že to tak je. Cítíte se zranitelní - my ale nejsme zranitelní. Nejsem zranitelný. Nejsem poddán vám, tomu co děláte, vašim neúspěchům ani úspěchům, jsem poddán Jemu, poddal jsem se Jemu a On je důvěryhodný ve všech situacích. Nejsem zranitelný, kromě vůči Němu a On může klidně přijít a milovat mě. Rozumíte? Nezávisím na vašem milosrdenství, ale na Jeho. Vidíte, jak důležité je mít svoji identitu v Něm? || On říká, že jsme ve světě, ale nejsme ze světa. Četl jsem právě nějakou knihu a byla tam kapitola "Ve světě a ze světa." :(Jsem ve světě ale NEJSEM ze světa, nejsem zranitelný.

Cokoliv si chráníte a bráníte je věc, díky které můžete být obsazeni a zvalcováni. Co když ale vše poddám Jemu? Co když On bude můj štít a moje skála, můj pevný hrad? Jakákoliv oblast, kde nejste vydáni Jemu - to je místo, kde věříte sobě. V každé oblasti, ve které nejste Jemu úplně vydáni je místo, kde jste zranitelní. Protože jakmile to vydám Jemu - kdo to nyní brání? "Pojďme žít pro Krista a zářit Jeho slávou". - Zde je druhá stránka - pokud jsem zde skutečně pro Něj, potom On je můj jediný motiv, všechno je o Něm a o Království a všechny moje reakce jsou o Něm, všechno je pro Něj, aby On byl zjeven a nikdy to není opravdu jen o mně. Přesto, že Bohu jde o mě, stvořil mě pro své dobré potěšení, abych Ho uctíval svým životem a mým vyjádřením Jeho na Zemi, přestože rozumím, že mě tak miloval, že poslal Svého Syna - přesto je to vše o Něm a moje důvěra je v Něj. Rozumíte? Takže pokud něco jde proti vám, tak je to někdy o vás a nebo to je vždy o Království, když teď jste v Království? Je to o Něm a je to o Království. Nikdy to nezapomeňte. Ať se jedná o nemoc, protivenství, nebo nějaké šílenství - pokud to někdy zapomenete, bude to chyba. Všechno to je o Království, o zjevení Jeho. - Dává vám to smysl? Sledujte.

1. Janův 5:14 A toto je ta smělá důvěra, kterou máme k němu, že o cokoli bychom prosili podle jeho vůle, slyší nás. - To zní, jako že znát Boží vůli bude hodně důležité, protože naše důvěra je z toho, že známe Boží vůli. Nemám zkřížené prsty, nemusím hledat rovnováhu. Jakmile najdu Boží vůli skrze Jeho Slovo, je správné na tom stát, vyhlásit to, žádat o to, protože On mě slyší.

Sledujte, co ještě říká.

V 15 A víme-li, že nás slyší, když o cokoli prosíme, víme, že prosby, které jsme mu předkládali, máme naplněné. "Znát" je zvláštní slovo v Bibli. Všimli jste si, že třeba pro slovo "láska" je více slov? Obdobně pro slovo "znát". Máte "nosis" a "epinosis", to slovo použité zde znamená "vidět a vnímat". Mluví o zjevení. Můžete říct, že jste pozicí posazeni v nebeských oblastech v Kristu a přitom nikdy nežít z místa v nebi směrem k Zemi. Ale můžete to vyhlášovat protože to Bible říká, můžete říct "Amen bratře, sláva Bohu" a nikdy nezažít nebe ve svém srdci. Vaše pozice může být tam, můžete to citovat a prohlašovat a nikdy nezažít to místo, kdy vládnete s Ním a v Ném a skrze Něj. Dává vám to smysl? Takže můžeme buď pouze vědět a můžeme vědět způsobem, kdy vidíme a vnímáme. Jakmile to vidíte, můžete to mít, stanete se tím. Proč nerozumíme slovu "být"? "Ale víme, že když Ho uvidíme, budeme jako On". Je to omezené na druhý příchod, na zjevení Ježíše, když přijde a nebo to je princip, který je možný už teď? Čím více Ho vidím, čím jasněji Ho vidím a vnímám, tím více se můžu stát jakým je On. Rozumíte? A nebo jen žijeme jako "život dal život vzal" a On se v jeden den ukáže a najednou šup a budeme jako On? Ne, je to o současnosti. Vyjadřovat a vidět Ho teď, zjevovat Ho teď.

Matouš 10:7 Jděte a kažte: Nebeské království se přiblížilo! V 8 Nemocné uzdravujte, malomocné očist'ujte, mrtvé křiste, demony vymítejte. Zdarma jste dostali, zdarma dejte. - Proč? Protože to je o tom zjevovat Ho teď. Chce, abych Ho viděl teď, abych mohl být jako On teď [zde na Zemi]. Chápete? Je to jasné. Takže to slovo "znát" znamená "vidět nebo vnímat". Takže pokud prosím o cokoliv podle Jeho vůle, slyší mě. Pokud to vidím a vnímám, potom Bůh a Jeho vůle jsou jedno a já jsem v souladu s Jeho vůlí a On mě slyší, pak vím "vidím a vnímám", že mám tuto věc. Vidíte, jak je pohlcen strach, když je zjevení? Vidíte, že pokud jste v opravdové Biblické víře, strach, obavy..[jsou pryč?]. Spousta křesťanů prohlašuje Slovo, ale dělají to způsobem "Můj Bože [toto], můj Bože [tamto]" - jako by to bylo "doufám, že toto pomůže." - Na tomto místě nechci nikdy být, ale můžete k tomu sklouznout.

Budu nyní chvíli mluvit osobně, protože mám milost mluvit co žiji, protože vím, že i kdyby mě v tom zkoušel někdo napadnout, tak vím, že to žiji, takže by se nic nestalo. Dovolte mi promluvit z mého života. Vidíte jsem takový, protože prostě vím, že On mě miluje, že je pro mě a v mém srdci není žádný strach. Ani mě nenapadne, co by ďábel mohl udělat, nebo co se snaží udělat, protože jsem zaměřen na Ježíše a vím, co udělal a vím, že je Pán. Ok? To je pro mě realita a pohlcuje to obavy. Upřímně - nepamatuji si, že bych se od toho, co jsem byl zachráněn, modlil s myšlenkou "Ó můj Bože..." Proč? Protože pokud prosím o cokoliv podle Jeho vůle, tak mám důvěru/jistotu. Takže vidíte, jak důležité je najít Boží vůli - že vás prostě miluje, je na vaší straně, není proti vám, nikdy vás neopustí ani se vás nezřekne? Vidíte jak je důležité, aby Boží Slovo bylo ovládajícím a rozhodujícím faktorem ve vašem životě, abyste se mohli stát čím a kým jste povoláni být? Sledujete?

Je jistota, která pramení z poznání Jeho. Není to arogance. Ta jistota je v Ném. Takže vezměme si uzdravení. Pokud známe Jeho vůli, tak pokud žádáme cokoliv podle Jeho vůle a víme - "vidíme a vnímáme", tak není možné, aby nás neslyšel. Pokud si vezmete třeba situaci, která je zde v této rodině [někdo z publika, někdo postižený] - naše mysl z toho může být úplně mimo. Když jsem přijížděl a viděl jsem je z auta, tak to ve mně vyvolalo pocity, emoce "grrr" - a snažíte se dostat do "módu" že pohnete horou nebo tak něco. || V situacích, jako je tato, se často snažíme - v církvi říkáme - "modlím se za průlom." - Ale Ježíš se prolomil skrz. On vše dokonal, my do toho vstupujeme, dorůstáme do toho ve všech věcech, přijímáme skrze víru o čem věříme, že již dokonal. Má to málo co společného s mým a nebo tvým snažením. Samozřejmě, že mluvíme správné věci, mluvíme život, prohlašujeme rozhodnutí, ale pokud to děláme z pozice toho "co je špatně", namísto toho, "co je správně", tak se to všechno může stát jen metodou a dohnat vás to k zoufalství, může vás to frustrovat a dokonce můžete začít pochybovat o Bibli. Dává to smysl?

Protože to není o ničem z těch věcí. Sledujte.

Já nemusím dělat nic, On vše udělal. Víte, že prostě může přijít a vysvobodit, udělat zázrak beze slova - na základě pozice a postavení srdce? Myslím, že často jsme příliš "zúčastněni/zapojeni". Myslíme, že to je o tom, co říkáme a děláme. Ale je to o tom, co řekl a udělal On a já jen řeknu "Hurááá"... Není to snad tak jednoduché? Byl jsem v situaci, nebudu zabíhat do podrobností, ale potřeboval jsem, aby se mě Bůh hned tehdy dotkl. Šel jsem do své ložnice a chystal jsem se modlit spoustu veršů, protože jsem se právě již několik modlil a Pán mi tehdy řekl, abych byl zticha. Řekl jsem "Ops, zkusím to." Ztichl jsem a hádejte, co vyublalo v mém srdci - Žalm 103. Proběhlo mi hlavou "Odpouštíš mi všechny mé hříchy a uzdravuješ všechny moje nemoci, zachraňuješ moji duši." Jak jsem byl ve své ložnici, začal jsem plakat a děkovat a okamžitě se ztratily všechny stopy po chřipce. Okamžitě. Nastoupil jsem tehdy do nové práce a řekli mi, že nemůžu chybět ani jeden den během 90ti dní a pokud budu jeden chybět, tak mě nebudou po zkušební době chtít. Odešel jsem tehdy s myšlenkou - "to nebude problém", protože nikdy nebývám nemocný a další noc předtím, než jsem odcházel do práce, na mě skočila ta chřipka a cítil jsem se jako bych nemohl ani jíst ani chodit, tak jsem nemohl jít do práce a přemýšlel jsem "Toto není Bůh". Takže máte sklon reagovat a myslet jako "Toto je útok od ďábla, konfrontace", a cítíte, že máte sklon se bránit. Jan šeptá "zůstaň Božím mužem, bojujeme dobrý boj víry". Víte, kde se ve mně vzala víra v té situaci? "Bůh mi pomohl, protože jsem začal citovat spoustu veršů [smích]." Ne, protože po jejich citaci jsem se cítil úplně stejně, sice to na mě zapůsobilo, "i na mé kamarády křesťany by to zapůsobilo", řekli by "ten bratr zjevně zná Písmo". Není ale znát jako znát.

Víte, že víra se projevuje v přijímání? Co vidím se projeví tím, čím se stanu. Tím nebudte sklíčení, to co vám říkám není k odsouzení. Udělal jsem to jednou se svojí ženou - poranila se a já jsem začal citovat verše a dělalo to na mě dojem, ale duchovně se nic nestalo, vůbec nic a já jsem to věděl ve svém srdci. A nebylo to v situaci, kdy bych mohl říct "víte, my věříme", protože jsem věděl, že je něco špatně. Moje žena řekla "Dobrá, modlil ses a já věřím a bude to v pořádku" - ale bylo to jen náboženské a řečnické. Byl jsem to jen "JÁ", jak dělám "co je potřeba." Uvědomme si - On je tolik Pán, On to vše udělal. Když zpíváte takovou píseň, jako jsme předtím zpívali - opakovaně "Ježíš je!" - mě to tolik žehnilo a uvědomoval jsem si, že "Ježíš je", On prostě je. Myslel jsem si "mohli bychom to zpívat celou noc, ani bychom nemuseli kázat", jen pokud by nám to docvaklo. "Ježíš je!" - Hurá. Pokud tohle uvidíte, stanete se tím. Takže to, co způsobilo, že Bůh jednal v mém životě bylo to, co jsem viděl a ne to, co jsem říkal.

Modlím se teď k Bohu, aby nás osvítil a dal nám zjevení, abychom nebyli frustrováni a nenamáhal se znát rozdíl, ale přijímali Tvoji Lásku a stali se tím, čím jsi nás stvořil, abychom byli. Díky Bože.

Vzpomínám si, že jsem se dostal do ložnice a - Bible vám říká na jednom místě, abyste usilovali - a tam je to použité v dobrém smyslu - Židům kap. 4 - "vynasnažte se vstoupit do Jeho odpočinku". Pokud se o něco snažíte/usilujete nebo pracujete, je to o vstup do odpočinku, protože Bůh sedmého dne odpočinul od své práce a vy máte udělat to samé. To zní, jako bychom nyní žili z milosti.

Takže sledujte - když jsem měl tu chřipku a měl jsem jít do práce, nemohl jsem udělat vůbec nic, abych to změnil, ale pouze se úplně spolehnout na to, co On udělal a přišlo to beze slov. Stál jsem ve své ložnici a začal jsem plakat a On ke mně pronášel Žalm 103. - Otevřel jsem si to a začal jsem plakat, protože jsem si uvědomil, co jsem před tím dělal a něco se změnilo v mém srdci a v mé duši a bylo to krásné. Nikdy na to nezapomenu. Stojím tam a pláču "Můj Bože, díky za tvoje dobrodiní, děkuji Ti, že mě miluješ, tys to vše vykonal." A přemýšlím takové myšlenky a všechny příznaky té nemoci mě okamžitě opustili. Celé to trvalo necelých 40 minut a odjel jsem do práce a pracoval dobře celou noc. Pokud ta věc neodejde a je tam řekněme 8-10 dní, řekněme, že to je případ na 8-10 týdnů - vidíte, jak snadné by bylo sklouznout k tomu vyznávání na rozdíl od toho zůstat chráněn na tomto místě milosti? Protože jsme tolik učeni udělat/zkusit tuto věc, udělat tamtu

věc, ujistit se, že uděláte toto, tamto. Kdo z vás četl různé knihy - způsoby jak se s čím vypořádat? 7 způsobů jak slyšet od Boha, 9 způsobů jak přijmout uzdravení, 3 způsoby jak se stát lepším křesťanem - a my pak přemýšlíme tím způsobem. ||

Moje žena se jednou dívala na video Joyce Meyer a já jsem procházel místností a slyšel jsem jak říká "někteří z nás neumí přijímat" - my se často namáháme přijmout, dostaneme se do skutků, abychom přijali - a má pravdu. Můžeme být zajati skutkařením jen, abychom něco přijali. Jako "co mám udělat? Co všechno musím udělat? Jak přijmu?". Řekla ukázu vám právě teď, jak přijmout od Boha. Říkal jsem si "to mě zajímá". Jste připraveni? Ano. A ona jen zvedla ruce - "Bože díky, že to je pravda, děkuji Ti".

Všimněte si tendence číst vaši Bibli a vztahovat co Bůh o vás říká k tomu, jak jste se naučili o sobě myslet. My zápasíme s tím přijmout to, co o nás Bůh říká kvůli našim zkušenostem v životě. || Proč prostě nemůžeme pochopit, že Bible je z Boha, že to je pravda a když to čteme, tak z toho být nadšení? - Namísto "Já nevím, jak mě Bůh může vůbec mít rád, toto není moje zkušenost, protože znám mnoho křesťanů, kteří... apod." - Kdy už prostě řekneme ANO k Božímu ANO?

Důvod, proč tomu zde věnuji čas, je toto zaslíbení. Kdo z vás si myslí, že toto zaslíbení je velká věc? To odstraní dohady. Pokud znám Boží vůli, potom mám jistotu ve svém životě, ať je to pro uzdravení, vysvobození, moje místo, zaměstnání, manželství. Pokud znám Boží vůli a budu mít toto poselství v srdci, tak v každé oblasti, ve které znám Boží vůli, mám jistotu v NĚM, že odstraní starosti a já budu stát v Něm. Obzvláště v uzdravení. Zaměřím se teď speciálně na uzdravení. Zeptám se vás - jak můžete uvolnit opravdovou Biblickou víru, pokud nemáte ve svém srdci ujasněno, že Boží vůle je uzdravit? To nejde. To je přímá jednoduchá odpověď. || Sledujte - jak můžete usilovat vstoupit do Jeho odpočinku a být v Jeho odpočinku během fyzické slabosti/nemoci těla, pokud ve svém srdci nemáte ustanovenou Boží vůli? A přitom jsme povoláni žít na tomto místě odpočinku - to je místo, na kterém přijímám - na Tátově klíně.

Včera jsem pozoroval svoji vnučku, je tak nádherná. Lezla po gauči, seděl sem a hrál jsem si s ní, všude jsme měli balónky, knihy, hračky. Šli jsme pak ven a když jsme se vrátili, tak sousedi mají na zahradě velkého Mikckeymouse a ona zvedla záclonu a říká "Ahoj Mickey, již jsme doma". Pak jsme dováděli a najednou se schoulila a přitulila pod moje rameno a mě napadlo "Toto je normální, takhle můžeme být s Bohem". Úplně v bezpečí, ví, že dědeček ji miluje, chce tam být. Když přišla maminka, aby si ji odvedla domů, tak malá nechtěla, řekla "Né, dědeček.." - Musel jsem jí říct, že může zase přijít. Říkal jsem si "Já se jí nedivím, Ježíš je se mnou také rád." :D Já tomu takhle rozumím. :) Víte, proč je Ježíš se mnou rád? Protože On ví, jakého mě stvořil, takže Ho to přitahuje. On změnil to, co jsem nebyl stvořen abych byl. Chápete? Když tam ta malá tak seděla, tak to ke mně mluvilo a hned jsem začal přemýšlet duchovně - pomyslel jsem si "Bože, to jsem já a Ty. Toto jsme my, Tělo". To je Žalm 91.

Tuhle zkušenost jsem neřekl nikomu z mé rodiny, kromě mé ženy, když se vrátila domů. Malá spadla ze schodů. A vaše mysl se může zbláznit, protože je pod vaší zodpovědností, vy ji hlídáte. Byli jsme doma, pustili jsme si uctivací hudbu a tančil jsem s ní, chválili jsme Pána a říkal jsem si "Je dobré být s dědečkem" a ona najednou spadla dopředu a skutálela se ze schodů a začala plakat. Její ruka byla jako gumová a byla ohnutá jak by neměla nikdy být - přistála přímo na ní. Bylo poznat, že s ní nemůže ani pohnout. Samozřejmě, že vaše první reakce je lítost, ona je tak maličká, drahá a vy ji tolik milujete a nechcete, aby se jí něco stalo. Ale já v takových pocitech nezůstanu dlouho, vydržím to na moment, ale jinak jsem spíš podnikatelský typ chlapa, obzvláště v mém osobním životě. A jsem za to vděčný Bohu, protože spousta lidí se může modlit za druhé, když jsou nemocní a mít víru a jistotu, ale mohou mít problémy s tím přijmout to sami a to je něco, co se týká naší identity, co zde potřebuje vyrůst, protože On mě chce zdravého, chce mě milovaného, požehnaného a nestydím se vám to říct. Rozumíte? Takže jsem se za ni začal modlit a děkoval jsem Bohu za Jeho dobrotu a ve víře jsem začal hýbat její rukou a ona začala křičet. A říkám vám,

že byla ohnutá, jak by nikdy neměla být, a byla jako gumová. Modlil jsem se asi 4x a držel jsem ji a říkal "Je to dobré, Ježíš tě miluje miláčku". Dal jsem jí pusku na čelo "Duchu Svatý děkuji ti, moc Duchu Svatého přijď, obnov všechny věci, děkuji Ti Spasiteli". A ona se ke mně tiskne a její pláč již není tak silný a já jsem vzal její ruku a začal jsem jí pohybovat a ohýbat ji a řekl jsem "Ukaž mi tuto" - to byla ruka, co byla v pořádku. Řekl jsem jí udělej toto [ukazuje nějaké pohyby] a ona začala pohybovat tou rukou a já si říkám "Skvělé, Ty jsi tak mocný Bože". Pak jsem jí pohnul s rukou a trochu zakřičela, modlil jsem se ještě několikrát a několikrát a sledoval jsem, jak Bůh úplně znovu vsadil a obnovil její ruku, jako by se nic nestalo a to vše během několika chvil. A říkám vám - ona s tou rukou předtím nemohla ani pohnout, jen tam visela.

S mým synem se mi stalo - již jsem tento příběh říkal mnoha lidem - spadla mi baterie na jeho prst a rozdrtila ho. V takové situaci se začnete cítit zodpovědní a najednou byste se mohli přistihnout, že se modlíte, protože cítíte vinu. Říkáte všechny správné věci, ale vaše motivace je vina a Bůh nebude nikdy jednat. Modlil jsem se za svého syna, držel jsem ho. On křičel a já jsem ho držel. Podíval jsem se na jeho prst a mojí myslí na jednu vteřinu proběhlo "Ty brdo" - protože jeho prst byl rudě modrý a rudě bílý - byl rozdrčený. Chtěl jsem se ho dotknout a modlit se, ale on začal šílet, takže jsem ho jen držel a modlil jsem se - děkoval jsem Bohu za Jeho dobrotu, za lásku, za smlouvu, "díky že i v takovýchto věcech přirozeného života jsi Pán, všemocný Bože" a vyhledával jsem Jeho dobrotu a on najednou přestal plakat. Ani jsem si neuvědomoval, že Bůh je tak dobrý - i když já jsem ten, kdo upustil tu baterii, tak proč se nepostavit a nevolnit víru v Království? To se nazývá vykoupení - je to jako by ta baterie nikdy nespada a já jsem toho účasten stejně, jako upuštění té baterie. || Podíval jsem se dolů a masíroval jsem jeho prst během toho, co jsem se modlil a ani jsem si toho nebyl vědom. Válel jsem ho ve své ruce a tlačil jsem na něj a on nevydal ani hlásku a říkal mi, že ho to nebolí. Podíval jsem se na ten prst a vypadlo ze mě "Ó drahý Ježíši" a plakal jsem - jeho prst byl 100% normální. Stalo se to ve dvou minutách. 100% normální, neřekli byste, že na něj kdy spadla baterie. On začal šílet původně, protože jsem před obrácením byl špatný otec a používal jsem strach jako taktiku - jako - ta baterie byla v garáži - "Nikdy se jí nedotýkej, pokud se jí někdy dotkneš, sežere ti to hned ruku. Je tam kyselina, hned o ni přijdeš, nikdy se toho nedotýkej." - Takto jsem ovládal své děti strachem, aby nedělali různé věci. || Takže teď to tatínek upustí na jeho prst a co je první věc, která ho napadne? "Ó ne, dotklo se mě to a podívej se, co to udělalo s mým prstem." Aááá. Protože si myslí, že když se ho ta věc dotkla, tak mu teď sní ruku, protože jsem ho tak strašil, než jsem byl zachráněn. Takže viděl prvně svůj rozdrčený prst, ale potom, když se podíval na svůj prst, tak se mu objevil na zaslazeném obličejí velký úsměv a říká "Teda tati, to je ale dobře, že známe Ježíše". Přitáhl jsem ho k sobě a říkal jsem "Děkuji Ti, díky, díky". - Za co jsem mu děkoval? Nebylo to za to, že to vyžehlil. Bylo to "Díky že Jsi tak dobrý, díky, že se na Tebe můžu spolehnout i když udělám chybu, i když se stane nějaká nehoda, i když to minou. Díky, že Jsi kdo Jsi vždycky." Chápete? Takže ho tam držím a děkuji, pláču...||

Nikdo nezachraňuje jako Ty - když jsme zpívali tu píseň, viděli jste, jak se pozvedla atmosféra a vaše srdce - již jste nezpívali jen píseň, skutečně jste tomu věřili. Někteří zde jásalí (yey).. Víte, co znamená slovo "zachraňuje" ? Uzdravuje, vysvobozuje, chrání a zachovává. Nikdo se o nás nestará jako Ty. Nikdo nás nepřikrývá a nechrání, nezachraňuje, neobnovuje, nikdo se o nás nezajímá jako Ty. Jsi Otec všeho stvoření. Otec znamená pocházet "z koho". Vyvedl a pozvedl jsi mě z mé bídy po pádu člověka a postavil jsi mé nohy na pevnou půdu, nikdo nezachraňuje jako Ty. Nikdo mě nemůže nikdy milovat jako Ty mě miluješ. Chápete? Co když bez ohledu na to, jak se cítíte a čím procházíte, toto přijmete jako pravdu a pravda vás osvobodí? Není to největší výzva ve vašem životě? To, co cítíte a čím procházíte funguje tak, že se to snaží bránit vám v tom "vidět a vnímat - pochopit/uvědomit si". Povzbuzuji vás, nevyzývám - chtěl jsem použít slovo vyzývám, ale Pán to přehodil v mém srdci. Povzbuzuji vás - pokud jste v situaci, která vypadá, že se nikdy nezmění, nemůže změnit, nechce změnit, ale Boží Slovo říká něco jiného, tak jednoduše začněte vstupovat do Jeho odpočinku a říkat "Díky za to, co říkáš o této situaci, protože co Ty říkáš je pravda. Ty máš

vždy pravdu, jsi Pán." Takto se dostáváte do souladu, říkáte své ano k Božímu Ano. Rozumím, že existuje autorita, ale kdo z vás zná, že můžete překročit hranici a snažit se něco vyprodukovat pro průlom? Co říkáte na to, že vstoupíme do Jeho odpočinku a přijmeme hojnost milosti? Dává to smysl? Říkám to pro některé, pro některé je to aktuální slovo. Řekněte "Díky za to, co říkáš o této situaci, moje důvěra je v Tebe a díky za vítězství, vážím si tvé lásky Bože." A začněte vyhlašovat co On říká tímto způsobem, tj. způsobem vztahu lásky. Ok? Díky Ježíši.||

[Na závěr jde něco říct] Todd White:

Yay, ok. Jsou všechny Jeho zaslíbení ANO a AMEN? Poslouchejte. Všechny Jeho zaslíbení jsou ANO a jsou v NĚM AMEN. Takže pokud čtete zaslíbení, ale nečtete to v NĚM a skrze NĚJ - tak to je zvrácené. Je to osobní zaslíbení. Jeho zaslíbení jsou v NĚM ANO a v NĚM AMEN. Takže můžete říct "Bože miluji Tvé zaslíbení", ale pokud je nepřijímáte v NĚM a skrze NĚJ, pak se nenaplnují. Toto jsem uviděl tento týden. Vždy jsem slyšel - všichni říkají "Všechny Jeho zaslíbení jsou ANO a AMEN", ale tohle se tam neříká. Říká to "v NĚM ANO a skrze NĚJ AMEN". Takže přijímáme v NĚM a skrze NĚJ. Všechny věci byly stvořeny v NĚM, skrze NĚJ a pro NĚJ. To je důležité. Věčný život není jen jít do nebe. Věčný život je "aby mohli poznat Tebe", to je věčný život. Nejsou tam zaslíbení bez vztahu, protože důvěra je v NĚM, zaslíbení jsou v NĚM a všechno je v NĚM. Chci, aby si všichni našli Jan 17. Vezme to jen chvíli a je to opravdu důležité.

Rychle se podělím o svědectví, které se stalo dnes. Přišel jsem do jedné části ve městě a byla tam banda divných lidí a všiml jsem si, jak kolem mě prošel jeden vysoký kluk a kulhal. Já sem si pomyslel "ó člověče" a pokračoval jsem v chůzi - já nemám strach z lidí, ale byl jsem na místě, kde někdo na někoho střílel a mně se to na vteřinu vybavilo. Takže jsem pokračoval ke svému autu a Duch Svatý mi říká "Co děláš?". On na vás jako by udeří - On vás miluje, takže to je v pořádku. Ten kluk se tam baví s kamarády, stojí okolo auta a Duch Svatý říká "Co děláš, běž tam." Stojí tam všichni jeho přátelé, zřejmě teenageři, nebo trochu starší, takže si říkám "dobře" a přijel jsem tam svým autem a zavolal jsem si ho "Hej člověče, pojď sem na chvíli." On se ptá "Proč?" - "Co máš s nohou? Viděl jsem že kulháš". Odpověděl, že se mu stala nějaká nehoda a hodně mu to poškodilo nohu. Jeho kamarádi se na mě tak divně dívají a já jsem řekl "Zaparkuji zde a budu se za tebe modlit a Ježíš tě uzdraví a již nebudeš mít bolesti, bude to dobrý." Odpověděl "Cože?". Říkám "Vystoupím z auta a budu se za tebe modlit". Odpověděl "Dobře mně to je jedno". Takže jsem k němu přišel, klekl jsem si na parkovišti k jeho noze - měl ji celou zavázanou obvazy pod kalhoty, takže to navenek nebylo ani vidět. Byl na něm vidět postoj "Tss co tenhle týpek dělá". Modlil jsem se a jeho koleno bylo najednou v ohni a říkám "Cítíš to? Ohni svoji nohu". On to zkusí a říká "Člověče vůbec to nebolí". Jeho kamarádi říkají "To si snad děláš srandu ne?" Ale on říká "Ne, vážně". Řekl jsem "Sundej si ty obvazy, už je nepotřebuješ." On je stáhne dolů z nohy a zkouší pohyby a říká "Vážně vůbec to nebolí". Jeden z jeho kamarádů se na mě vůbec ani nepodíval. Řekl jsem mu "Proč se na mě ani nepodíváš?" Víš co je zajímavé? Byl jsem 22let závislý na drogách a viděl jsem mnoho lidí, kteří říkali, že jsou křesťané a slyšel jsem mnoho lidí říkat "Musíš najít Boha, nebo skončíš v pekle" a podobně, ale na jejich životě jsem Boha neviděl, takže proč bych chtěl co měli oni/co mi nutili?

Pokud lidé nevidí Krista ve vás, potom nechtějí co máte. Myslí si toto - "Ty sám ani nevěříš tomu co mi říkáš, proč bych to měl chtít." Já sem si vždy myslel "Pokud Bůh opravdu existuje, pak na tebe bude pěkně naštvaný" - Protože říkáte, že ho znáte a přitom kde nic tu nic. Popravdě spousta křesťanů, které jsem znal, byla horších než lidé ve světě. A neházím na lidi špínu, ale říkám vám, že pokud nepřijde tento vztah "v NĚM", nic se nezmění. Já jsem požádal Ježíše, aby přišel do mého srdce a dostal se do mé hlavy a nic se nezměnilo. Měsíce jsem padal a říkal jsem, že znám Ježíše, ale stále jsem bral kokain a podváděl lidi - dělal jsem to samé, co jsem předtím nenáviděl, protože jsem neměl žádný vztah, vůbec žádný. - Protože to nebylo "v NĚM", ale o NĚM - Nikdy to ale není o NĚM, ale je to "v NĚM" a "skrze NĚJ" a tehdy se změní věci. Takže jsem mu řekl:

"Křesťané, obzvláště v rodině, mi říkali - musíš změnit svůj život, tohle, tamhleto.." A ten kluk přikyvoval. Ale podívej se, toto je skutečné, podívej se na tvář svého kamaráda - je úplně změněný, jeho koleno je úplně uzdravené - co ty na to? Co na to řekneš? Jeho kamarád teď dělal dřepy a předtím nemohl a on to věděl. Řekl jsem "Podívej, potřebujete se vážně zamyslet nad svým srdcem, On vás miluje". A obvykle řeknu "I když vás ani nenapadne, On se projeví skrze vydanou nádobu na parkovišti. Řekněte mu ať, se za vás modlí a budete na místě uzdraveni, protože je plný milosti a nedívá se na vás způsobem, že čeká s holí v ruce, aby vás bil. On vás ve skutečnosti miluje a touží po tom, abyste Ho poznali. Ježíš vás miluje, já vás miluji, přeji vám dobrou noc.

Takže běžte, uzdravujte nemocné a pak kažte Království. Jsme v Jan 17. Dává vám to smysl? Je to v Něm. Toto je tak skvělé a živé.

Jan 17:20 - Neprosím jenom za ně, ale i za ty, kteří budou skrze jejich slovo věřit ve mne; - To jste vy, pokud věříte v Ježíše skrze Slovo. To je o vás, toto je Pánova modlitba - zde se modlí za vás: V 21 aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni v nás byli jedno, aby svět věřil, že jsi mne poslal ty. Proč je Ježíš v Otci a Otec je v Ježíši a Ježíš říká "aby mohli být jedno v nás"? Jaký je důvod? Je to napsané dál: "aby svět věřil, že jsi mne poslal ty". Máte jediné právo(*right*), když jste znovuzrození - to je manifestovat/zjevovat Ježíše. Tečka. Nemáte žádné jiné právo. Toto je vaše jediné právo a je to dobrá výsada, protože když v tomto žijete, pak žijete co pro vás Bůh stvořil na počátku. Člověk padl, Ježíš vykoupil co bylo ztraceno a teď máte tuto výsadu a pokud v ní žijete, pak žijete k čemu jste byli původně stvořeni. V tom je svoboda. Ježíš říká "abyste byli ve mně a Já ve vás, aby svět poznal.." - Proč? Protože když přijdete k někomu na parkovišti a něco ho bolí, tak uprostřed situace, která nevypadá dobře co se těla týká, tak vy víte, že Ježíš je miluje, protože máte jeho soucit, vidíte jejich stvořenou hodnotu, kterou mají v Bohu, vidíte, že jsou pro Boha vzácní a Ježíš za ně zemřel. A pokud víte, že Ježíš by přišel a zemřel právě za tu osobu, přišel by jen kvůli vám, i pokud byste byli jediní, přišel by a zemřel za vás, aby vás mohl přivést zpět k Otci. Pokud se takto díváte na toho člověka před vámi a vidíte to, tak se zvednete a dáte jim Království. Proč? Aby svět poznal, že Ježíš jim byl poslán. Takže jak zjevujeme Ježíše, svět to pozná. Je to tak důležité. Vy jste jeho nohy a ruce - co s tím děláte? Je to "v Něm" a "skrze Něj" ve všech věcech. Je to opravdu, opravdu důležité. Takže to je vše v Něm. Máme Jeho přítomnost, abychom Ho mohli zjevovat a zasahovat svět kolem nás. Toto změnilo celý můj život a změní to život kohokoliv, pokud Mu to dovolíte. Amen? Je to srozumitelné?